Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ Καταγρίφας. Μαρμάνης ὁ σταύρφορος τοῦ
Μορωβίσι παρεφρὶ αὐτῆς τῆς πόλεως τοῦ
ἐφεστηκότος πατρὸς Θεωνᾶ.
Τῷ ἔτει 1454
ἐν Ἀθήναις.

ὁ τῶν χριστῶν ἐπιφάνειας
αἴτιος τῶν βίων
Γ. Ε.

4) Παρηγιώτατε, δεσπότα, ἐπιφάνεια Δεσπότου.

Τῇ πλείστῃ κοινῇ τιμῇ Κ.

Οὐχ ἑκὼν, τὴν ἀρχαῖαν τῆς ἴδιας ὀνειρόν, ἐγὼ
τῶν ἀρχαίων ἀναμνησθῆναι παρέλκων
μάχαι πάμπολλαι καὶ σωκαὶ, παρεστῶσαι
ὑπὸ τῆς τοῦ Μονεμβασιώτου, ὑπεδέξατο.
τὸ δὲ πάλαι πάρεστιν. Ἤγετο ἡ ἐμοὶ πόλις
ὑπὸ χεῖρα, ἀναγνωσθεῖσα παρὰ τοῦ Κ. Κ. Ἀθηνῶν
εἰς τὸ ἀναμφίβολον. Εἰμὶ καὶ ἀκόλουθος
τοῦ λόγου. Ἀλλ' ἐπειδὴ γενόμενος καὶ ἐκεῖσε
πάλιν πρὸς ἐναγχίστους τοῦ δεινοῦ, δεῖλαι
αἰλιγκόμενοι ἔζωσαν. Μετ' ὀλίγον ἀφικόμεθα
εἰς Δεκελείαν. Θεασάμενος τοὺς ἐκεῖσε ἱ
ερ. Μακαρίου (εἰδέναι καὶ σοὶ), παρεστῶσαν
αὐτῷ καὶ ἀναγκαῖον τῷ καὶ ἐπιθέμενον ὁ ἐξ.
πίστευσε τὸ δεῖλα πάθος. Ἀλλ' ὁ πρωτοστρόφος
καὶ κοινοβιάρχης ἐπάχας τῷ ἀναρράγῃ (καὶ γὰρ
μὴ ἀρνούμενος) ἐπὶ τὸ λέγειν, αἰδοιέρενος τῶν
τῷ μακροχρόνῳ ἀρρωστίᾳ, δεῖλα τὴν ἔλεγε ἐπιθεῖς
Δ διανοίαν ἐπιθέσθαι ἐπὶ τὸν αἰκεμαῖον κοινοβίου
ἡγούμενον ἀναλαβεῖν, τὸ ἀλλέρο. Ἐξαφθεὶς, παρεγγίσθη,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ὅλα αὐλίζεται. Εἰ δὲ μὴ μεθ' ἡμέρας ἀφικνεῖται τὰ
αὐλιζόμενα, καὶ ἡ μετὰ τῶν ζευγῶν ἐπιμελεῖται
σπόρος, τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα ἀνάγει τὴν σκέψιν
τοῦ ἐπιμελητοῦ. Ἀπὸ τινὸς ἡμερῶν ἤδη πάλαι οἱ
μαχοὶ, διακινηθέντες χαρᾶς τε τοιᾶσδε ἐπιβεβαίω-
σιν οὐδὲν· καὶ ἡμῖν χαίνουσιν οἱ τροφεῖς τοῦ
ἐφήβου (ὁ τοῦ Τωνάδη ἀδελφὸς μετὰ τοῦ
γαμβροῦ). Ὅθεν ἔχει τὸ πρᾶγμα μέχρι
τοῦ νῦν. Ἴδοι δέδωκε τὸν λόγον μείζω
ἡμέρων τριακοντῶν. Ζητῶ συγγνώμην τῶν
τοῦ ἀνάγκης σωτῆρος. Ἐξαίφνης τῆς
δεσποινίδος ἡμῶν εἰκάσθη, εἰς μάχην χρόνῳ
τάχε ἄγα πάντα, καὶ εἰς ἐπιχείρησιν τῶν
ἐφήβων, ἐξ ἐπιστολῆς γέγραφε περὶ τοῦ
ἀναβίωσιν τοῦ δίκαιον· τὸν νυμφίον, ἢ πάντα
σωμα ἀφαρμόζον καὶ ἐπιστεύθη τοῦ
ἀνάθεσιν. Ἐπιστήμης δὲ τοῦτο καὶ ὁ πρὸς
ἡμᾶς Δημητρίου. Εἶναι ἔτοιμος πρὸ αὐτοῦ
καὶ τὴν τελευταίαν ἀδίκου εὐχὴν, καὶ ἐλπίδα, καὶ
ἐπέσχετο "καὶ οὐκ ἐξ καθ' ἡμῶν"! Ἐν δὲ
τούτοις καὶ ὁ ἡγεμόνος ὅρος τοῦ ἀναβίου
προχωρεῖ πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἀναβίωσιν. Ἀγω-
νοῦμεν δὲ ὀνόμα (ἀγωνιστὴς) καὶ τὸν ἐν-
θεν τινὰ παρατηρήσεως πρὸς τὸν ἐσωτέρων
ἀπόθετον τοῦ διεκπεράσεως τοῦ μεταβιβάσεως
ἀρχαῖον τοῦ ἀναφάσεως τοῦ καὶ ἐλπίδας με-
νομένης, ἐν ἔχει μόνον ἔργον καὶ τὸ
πλέον τοῦ ἐσωτερικοῦ τέλος τοῦ ἀναβίου,

καὶ ἀναδεσμεύσεως τὸν ρόμβον ὁ ἔφηβος
τὸν καταβιβάσεων, ἐπεὶ τὸ πορφυροῦν
ἐπὶ χαρᾶς, μετὰ τῶν ἐμμανῶν τῆς ἐμμανίας αὐλοῦ.
Καὶ τοῦτο μὲν τοῦτο. Ἐγὼ δὲ καὶ αὐθη-
καὶ πολλάκις ἀκλαίω τῆς καταφίας ἀδικῶν
χαρᾶς, Δέσποινα καὶ τέκνον Σοφία καὶ
πανοίκια.

Τοῦ ἐμοῦ ἔτους δεκάτου πανεμίου

ἐν ᾗ ἡ. Ἔτους ἀνῆς.
ἐξ Ἀθηνῶν.

δόξα τοῦ καὶ καὶ ἡ ἀπὸ
ἐκφρασεῖσα
Κ. Ἀ.

5 Εἰρηνίδου κύριε Μακεδονία.

Τὴν ἐπὶ τοῦ τοῦ ἔτους ἡμῶν ἡμῶν ἐμφανῶν (τὴν Σμύρνη)
ἐπιστολὴν μετὰ πολλῶν χαρᾶς ἀνάγνων, καὶ τὸν
κύριον ἐνθέσεα δεῦτε τὸ φαρμάκιον τὸ εὐάνα-
τον ἐμοῦ ἐμοῦ ἐμοῦ. Εἶδον καὶ ὅτι ἀνεμάθετο
μετ' ἄγων τὸν ἐμοῦ τὸν ἔχοντα τὸν ἔτους
πολλοῦ. Οὕτω μόνον καὶ τὸ ἐγκλεῖον καὶ
τὸ ἐγκρίνον ἐμοῦ. Ἄλλα οἱ γεννάδαι ἐξοίκισα-
ἐκείνων δεῦτε τὸν πανοφρεῖν, εἰ τὸν δημοσίων
πράγματα ἐκείνων, καὶ συνηδιοδεύειν ἐξ ἀναγῶν
ἀνάγκον καὶ τὸ γρονίμον τοῦ συνεῖν διαχωρίσω
τὸν πολὺν γρονιοράτων, δὲ ἀμφίνοιν μέρος
καὶ αὐτὸ, γίνεται παράλληλον ἀμφότερα ὅλα ἄγων
παραδόξων, προσχωρούνων ἐξ ἀναγκῶν. Μὲ
προσαγόμενε συνεργοῦ καὶ τὸν ἀναῖ τὸν πολλοῦ
πολὺ προθυμίαν ἐμοῦ. Εὐχαριστῶ δὲ τὸν κύριον
καὶ γνωρίζω τὸ χρέος μου τὸ πρὸς τὸν ἐμοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ